

Misjoniteated

Nr. 9.

Tallinnas, 1932.

11. aastakäik

Elia waimus ja wäes.

G. Mey.

Jumala sõnas on palju ettekuulutusüsi tema rahwast, kes elavad wiimsetel päewadel. Üks neist on Mal. 3, 23: „Waata mina läkitan teile prohwetü Elia, enne kui tuleb Jehowa päew, mis juur on ja kardetaw.“ Prohwet Elia, kellest räägib Wana Testament, ei tule enne juurt ja kardetawat Issanda päewa, i. t. enne Kristuse teist tulemist taewast alla maa peale, waid see kirjakoht läheb nii läide nagu Kristija Johannejega. Teda wõrreldakse niisama Eliajega ja öeldakse: „Sa tema peab tema eel käima Elia waimus ja wäes, et ta pöörab ijade jüdamed laste poole, et ta valmistab Issandale ihe valmistatud rahwa.“ Luf. 1, 17. Kristija Johannejel oma jüingritega oli lewitada omal ajal kuulutus, ja seda pidi ta tegema Elia waimus ja wäes. Ka adwentrahwal on anda kuulutus kogu maailmale, ja selle ülesande teostamisel saab adwentusliffude juures awalduma jeesama waim ja jeesama wägi, nagu see oli Johannejega.

Me uurime inestujega Kristija Johanneje ijikut ja tema tööd. Ta esineb meile kangelajena. Tema ijeloom on nii juurjügune ja tema poolst täidetud ülesanne nii kõrge, et Issand tema kohta kinnitab: „Nende seas, kes naiejst jündinud, ei ole mitte juuremat tõusnud kui Kristija Johannes“. Kuidas meie end tunneme, kui Issand ütleb, et igaiüks meist peaks olema Kristija Johannes? Meile näib jeda nime olewat liig palju. Kui meie liikumijst on wõrreldud temaga, siis saab igaiüks meist kui osa jellest liikumijest tema jarnajeks arwatud. Wõijtkem neid ilusaid ja juuri mõtteid ja täitkem Jumala ootused. . . Johannes täitis iga ülesande, mis Jumal temale pani. Kui meie tegutjeme tema waimus ja wäes, siis peame meie jamuti iga ülesande jama tagajärjega lõpetama, mille hulka kuulub ka lõikustämütöö. Et tema edu jaladujst mõista ja meie peale pandud ootusi täide wiia, jelleks tahame sõnu „Elia waimus ja wäes“ lähemalt uurida.

Kindel ülesanne.

Johannes oli omas kindlas ülesandes teadlik. Ta pidi jeaduse inglile, kes oma templisje tuli, teed tajandama ja rahwast ette valmistama. Seega oli tal teha kindel ja täpne töö jeatud ajal. Rahwas pidi olema ette valmistatud ja meeleparandusele toodud Kristuse esimejeks tulemijeks. Johannes teadis, et Jumal tahab oma plaane läbi wiia. See teadmine omast juurest ja kõrgest eesmärgijst täitis teda alanduse ja aukartusega ja jamal ajal kihutas see teda tegema ka wajalijsi ettevalmistusij ja siis aja jaabudes illes astuma.

Adwentrahwal on weel juurem ja aulijem ülesanne: hoiatada kogu maailma ja ihte rahwast ette valmistada kuningate kuninga ilmumijse jaoks. Usklikud igal ajal on oodanud jeda jündmujst, kus kõi-kide lootus täide läheb ja Jumala lapsed lunastus-plaani täideminekut näewad. Tänapäewa juured jündmujjed on märgid jellest ajast ja kiejendawad walju häälega: „Waata, Kristus tuleb warsti, tehke oma töö kiiresti, olge walmis!“ Jeesus tahaks juba patuga koormatud maailmale otja teha. Ta ootab oma kaastöölisij, usklikke, et nad omas ülesandes teadlikult illes tõusjeksid ja töö ära teeksid.

Igal iihel on oma töö, mida keegi teine tema eest ei jaa ära teha. Kui ta tahab tõmbuda tagasi, siis näitab jellega, et tal ei ole Elia waimu ja läheb hulka kui laijst julane. Wõijjime jeda töde öieti mõista ja rõõmuga, nagu Kristija Johannes, tööle minna. Olemiku tähtsus ja ülesande pühadus aitab meid unustada kõik raskused ja wõita tahtisused.

Tahtlikkus.

Kristija Johannes oli tahtlik tööle minema. Neg oli jel ajal wäga raske. Rahwas oli rõhutud ja õige jumalakartus kadunud. Inimeste jeadmijsed olid tõstetud üle Jumala käsude. Wormaljus ajetas usulise elu, ja häda jellele, kes julges

oma häält tõsta walitjema olukorra vastu. Sar-nases olukorras oli Johannes tahtlik töötama. Issjand võib imeliselt tahtlikku inimest õnnistada. Tahtlikkus on iga õndja edujammu põhjalus. Sel-les seisab meie päästmise saladus. Seepärast leiame jagedasti pühakirjas sõnu, nagu: Kas ja tahad? Oled ja walmis? jne. Jumalamees Moody pal-wetas terve tunni oma põlwevel: „Issjand, tee mind tahtlikuks,“ kuni ta wiimaks, kui Issjand tema palwe oli kuulnud, hüüdis: „Küllalt, Issjand, ma ei või enam.“ Ta oli täidetud Püha Waimuga. Kui meie Jumala tahtmist oma silmis hoiame, siis saab meie tahe, mis tihti on nii wastupanelik, alla heidetud. Õnnelik on see inimene, kes võib öelda: „Sinu tahtmist teen ma hea meelega, oh Issjand.“ Me peame sellepärast Jumalat paluma. Nõusolek tuleb ühes tööga. Etteks me peame end jundima, võita loomulik wastupanu, kuni me tahtlikult ja rõõmuga teeme. Mõistus peaks alati tundeid ja kaldumusi walitjema. Rõõme tahtlikult sõjaläiku ja Issjand näitab, mis ta meie läbi võib juurt forda jaata. Võib-olla keegi ei ole weel seni aida-nud kaaja meie koormat kanda. Kui ühe ihu liik-med, me peakime töötama koos, igauks tegema oma oja ja Issjand saab ka tahtlikkudele tagajärjeks teed näitama.

Julgus ja piisivus.

Johannes omas töös ei tundnud hirmu. Ta teadis, et ta on oma ülesande jaanud Jumalalt, ja mis võisid temale inimesed teha. Peaaegu üksi oli tema teistri mõtlema ja hulkaläinud ümbruse vastu. Tal oli raske elu, mida ta jagedasti pani kaalule. Kuid ta ei kohkunud tagasi. Wahwasti kuulutas ta kuulutust, mis paljastas nende kõigi patte ja mis pidi neid ümberpöörmisele wiima. Ka kuningale ütles tema tõtt, mis maksis tema elu.

Waelane tahab Jumala lapsi teha häbelikuks. Peaaegu kõikide juures on see kuusatus. Issjand aga tunneb meie loomust ja seepärast julgustab ta meid jagedasti oma sõnas: „Ära karda mitte!“ Meil ei ole mingit põhjust kartmiseks. Meiega on kõigewägewam Jumal, kes on maailma ja ijegi kuradi ära wõitnud. Seesama Jumala laps, kui nõrk ta ka ei oleks, kes oma usalduse temale paneb, ei jää häbisje. Meie oleme ainult tema julased ja teeme tööd. Taewa sõjawäe würlst on meie juht ja meie wõitluse tagajärjede eest wastutaw. Usus peame wõtma julgust ja lahingusse minema. Ju-mala armastus ja palwe wägi meie jüdamas kõr-jub hirmu ära. Kes tööit tagasi hoiab, ei saa ilalgi julgeks, kogemused annawad meile wajaliku julgust.

Jumala töö edus etendab tähtsat oja kannatlik-kus ja piisivus. Meie elame kannatamatus maa-

ilmas. Seesama waim tahab mõnikord ka meid hingestada. Elia waim aga võib oodata, kanna-tada, kuni tuleb wõit. Adwentrahwas on ime maa peal. Nüüd, kus kogu maailm on ilma lootufeta ja meeleheitel, julgeb see rahwas Issraeli Jumala nimel suurt ette wõtta. Meie tahame ka lõikustänu-töös samas piisiwuse waimus üksteist toetades wäl-ja minna ja wõidu tuua.

Tunnistaja.

Kristija Johannes oli tunnistaja. Tunnistaja waim on palju tugewam ja mõjurikkam kui palga-lise tööliste oma. Johannes tunnistas Jumalast ja Jumala Talleit, kes maailma pattu kannab. Tun-nistaja on see, kes on midagi näinud, kuulnud ja läbi elanud. Ta räägib weendunult, julgelt ja wai-mustatult. Seepärast võis Johannes juure mõ-juga ja Jumala meele järele töötada. Kui oleme teinud Kristusega elamad läbielud ja temaga ühen-duses oleme, siis võime ka temast tunnistada. See-jus tahab meid kui tunnistajaid wälja jaata. Kas meie võime tunnistada?

Elia wägi.

Elia wägi on Jumala wägi. See on Püha Waimu wägi. Johannesel oli see wägi juba ema-ihust. Selle wäega võis tema hiljem jutluseame-tis raskused ära wõita, ennast jundida tõde juure mõjuga kuulutama, jüdamed patukahetjusele wiia, üldse oma ülesannet mõõdukalt lõpetada. Selle wäe tähtsuse töös awaldab Seejus järgmiste sõna-dega: „Sa waata, mina läkitan teie peale oma Isa töotuse; aga teie jääge Jerujalemma linna seniks, kui teid ehitakse wäega kõrgeit.“ Kui jüngrid selle Püha Waimu wäe said, siis nad astusid üles juure rõõmuga ja hirmuta, ja ewangeeliumi wägi ilmus igal pool, kus nad käisid.

Meie elame hiliswihma ajal. Jumal on meile jätnud juured töötused, et ta tahab meile anda tar-wiliku wäe külluses. Enam kui kunagi enne waja-me meie jeda wäge nüüd. Maailm on juremisel, ta on pankrotti läinud. Kõik lähneb warsti hukka. Sel kriisijal ei tunne üksi Jumal kriisi. Tema kõikewõitew wägi aitab meid meie eesmärki lõikus-tänutöös kui ka kõigis meie ettewõtetes tema jaoks kätte jaada. Kui meie oleme täidetud Püha Wai-muga, siis läheme kõik kui üks mees wälja ja jaa-me kiiresti Jumala tööga walmis.

Armsad õed-wennad, tõuskem üles ja lastem end kõigeit patust wabastada. Issjand on ligi. Me peame hüüdma tema poole ja tema abile toe-tuma. Kui me end täieliselt temale anname, siis wõtab ta meid ja wiib oma töö lõpule meis ja meie läbi meie kaasinimeste juures. Võiks Issjand meid kõiki selleks õnnistada, et me laiejime oma elu juhtida Elia waimus ja wäes.

Lõikustänu eesmärgi jaawutamine on meie misjonipõldude päästmine.

A. Jurkewics.

Lõikusaeg on rõõmus aeg. Ei ole ühtki maa-meest, kes nurijeks ja kaebaks, et lõikusaeg on jälle kätte jõudnud, et nüüd peab jälle niitma ja kofku koguma seda, mis on külwatud ja istutatud. Ei, otse ümberpöördukt, siis on rõõmu aeg. Kõik tahawad minna wälja lõikuspõllule. Üks wend rääkis mulle, kuidas tema kui poisike tahtis wäga wilja niita ning oli päris kurb, kui isa ütles, et ta olewat alles noor ja ei jaawat seda teha. Kaswades ja wanemaks jaades oli ta hiljem wäga rõõmus, et ka temale oli tulnud aeg, kus wõis lõigata wilja.

Lõikustänu-töö on jaabunud! Oleme rõõmjad ja õnnelikud, et wõime jälle lõigata. Me ei kogu wilja mitte harilikule peremehele, ei, waid taewasele kuningale; mitte harilikku aita ei wii me oma wilja, waid Jumala wiljaaita. Me ei lõika ainult rukist, waid päästame hingi, jaawutame oma eesmärgid ja wiime pimedatesse maadesse ewangeeliumi walguft.

Ea tead, et kõik pererahwas läheb lõikussele. Keegi ei jää tagasi ega ütle: Leid on küllalt, ma tahan pealt waadata kuidas teie töötate. Kas olete kunagi näinud wiljapõldu niitjatega, kus enjama palju pealtwaatajaid kui niitjaid? Ei, niijugust pilti pole me näinud. Kas wõib ja tohib see meie juures nõnda olla, Issanda wiinamäe tööliste juures? Kas wõime olla pealtwaatajad, kui teised teowad jõupingutusi lõikustänu-töös? Niijugustele inimestele ei waadata hea meelega. Kuni, mis ütleb Jehowa oma ingli läbi niijugustest inimestest: „Needke ära Meros,“ ütles Jehowa ingel, „needke hoopis ära need, kes seal elawad; sest need ei tulnud mitte, kui Jehowa abiks oli.“ Rohtum. 5, 23. Meroje linna elanikud ei teinud midagi paha, nad ainult ei läinud appi. Seepärast, et nad olid tegewuseta, neeti neid ära. Me mõtleme et oleme Kristuse poolel, kui me ei tee midagi kurja ega head. See ei ole aga nõnda. Kui me Kristust tema töös ei aita, siis oleme juha waenlase poolel ja aitame teda. „Kõigile, kes on walmis tegema erilist misjonitööd lõikustänu lehtedega, tahaksin öelda: tehke äärmisi jõupingutusi, laske end juhutada Pühast Waimust... Do, mõtelge sellele, et Kristus igatsseb neid, kes on ära lahkunud õigelt teelt, jälle tagasi tuua oma karja juurde!“ E. G. W. Tahame kõik üles tõusta ning wanad kui noored minna lõikuspõllule. Keegi ei peaks jääma pealt waatama. Kui sa tahad olla Kristuse poolel, siis pead lõikustänu-lehti ulatama

igaihe kätte, otfima nälgiwaid hingi, neile wiima eluleiba ning neid koju tooma.

Kui on karta wihmajadu ja wili on wäljal, siis läheb terwe pere kiiresti wilja koguma, isegi naabrujest kutjutakse abi. Kui nüüd on raske ajad ja wähe raha, siis peame tegema weel enam jõupingutusi, et jaada tarwilisi wahendeid töö ülewaldamiseks. Kes nüüd lõikustänu-töös oma eesmärgi jaawutab, see aita b päästa meie misjonipõlde. „Ma tean, et ajad on raske ja et raha on wähe, aga tõe peab lewitatama ja wahendid, mis selleks tarwilikud, warakambriisse toodama. Meie kuulutus on ülemaailmne, kuid meie ei tee midagi. Mõned teowad oma wäheste usu pärast ainult wähe, peaaegu midagi. Kas peame aga laiad misjonipõllud, mida just hiljuti awasime, jamuti seisma jätma? Kas peame wärijema ja tegewuseta olema just nüüd, maailma ajaloo wiimastel jündmistel? Minu jüda ütleb mulle: ei, ei! Ma ei jaa sellele küsimusele mõelda ilma põlewa wimustuseta, et töö peaks niinema edasi. Me ei tahaks oma usku Kristusesse ära jalata, kuid siiski teeme seda, kui me ei lähe edasi seal, kus Jumal on oma ettenägemuse läbi teed awanud. Töö ei pea wahendite puudusel seisma jääma.“ E. G. W. See prohwetil kuulutamise waimu üleskutse on just kohane meie ajal. Kõigilt põldudelt tulewad tungiwad hüüded abi pärast, sest jellel aastal wahendati eelarweid ja ka misjonielarwet laks korda, esimene kord 5% ja hiljem 8% wõrra. Kui see nõnda edasi läheb, siis peab misjonärid põldudelt wabastama. Kes lõikustänu-töö eesmärgi jaawutab, see päästab meie misjonipõllud.

Seepärast usus ja julgelt wälja! Kõik wälja! Ja nii kaua töötada, kuni oleme eesmärgi Jumala abiga jaawutanud. Waadake kord prohwet Elia usku ja wastupidawust Karmeli mäel, kui ta palwetas. 1. Kun. 18, 42—46. See oli ka raske aeg, kus ei olnud wihma jadanud kolm ja pool aastat. Kõik oli ära kuivanud ning näljahäda oli wõimust wõtnud. Kui Elia Karmeli mäel oli tõendanud, et Jehowa on Jumal, läks ta palwetama wihma pärast. Tema oli ka samajugune inimene, nagu meie oleme, ütleb apostel Jakobus. Ta läks aga üles Karmeli mäele, kumardas end kumunuli maha ja palwetas ning ütles oma poisile: „Et mine waata mere poole; ja ta läks üles ja waatas ja ütles: Pole midagi; ja Elia ütles: Mine jälle seitse korda.“ 1. Kun. 18, 43. Elia uskus Jumala töötusi, sest Sareptas oli Issand talle töotanud, et Ta lasseb maale jälle wihma jadata. Ta uskus et Jumala töötused on ja ning aamen. Ta palwetas. Poiss tuli tagasi ning teatas: „Pole midagi.“ Kas Elia selle teate peale jättis palwetamise järele? Ta hakkas weel tõsijemalt palwetama

ning tema hääded muutujid tungivamaks. Meie wiga seisab juust selles, et ootame esimesele tiirus-
tatult wäljendatud palwele wastust ja kui jeda ei
jaa, siis lõpetame palwetamise. Sumal tahab näha,
kas me tõelikult jeda soowime, mille pärast palwe-
tame. Meie püüwus ja usk peab jeda näitama.
Poiss tuleb teist korda ja ütleb: „Pole midagi!“
Kuid palwetaja prohwet Elias ei kahtle. Ta pal-
wetab alati jüdamlikumalt. Seal tuleb poiss kel-
mat korda ja ütleb: „Pole midagi!“ ning nõnda
kordub jee seitse korda. Aga Elias ootab ja pal-
wetab, kuni maad niijutajid rikkalikud wihwawalin-
gud.

Kui ja töötad lõikustänu-töös jumalariigi heaks,
siis pead uskuma, et Tema töö jaoks toowad paga-
nad oma waranduse. Jes. 60, 6. 7. Mine wälja
ujus, et Sumala töötused on ja ning aamen ja töötä
püüwalt. Kui siis koge esimene kord ei ole taga-
järke ja kui paistab, otsekui „pole midagi“, siis
ära kahtle; Sumal tahab näha sinu wastupidamust.
Kas ja tõesti armastad Tema tööd ehk jooksed mi-
nema juha esimese katse puhul. Ja kui siis ifta
tulewad teated: „pole midagi!“, siis palweta ja
oota, kuni wihwawalingud langewad. Wihm tuli
Eliä päewil, sest et ta ootas. Dota ka fina ring
ära jookse lõikuspõllult minema. Töötä kuni taga-
järg tuleb, kuni wõid läbi elada Sumala imetegu,
kuni töötused täidetakse, sest need on „ja“ ning
„aamen“.

Milles seisab koguduse hoolekanne?

Kristliku elu edendamiseks ja koguduse liik-
mete iseloomu arendamiseks kui ka äralangemi-
sele wõimsalt wastu töötamiseks on hea, kui teos-
tatakse koguduse hoolekannet. Juba maapealses
kodus osutub laste hoolekanne õnnistusrikkaks.
Ka maamees rõõmustab häa saagi pärast, mis
annab hästi haritud põld ja aas. Esimese mõt-
tena juhib meid igas koguduse hoolekandetöös
see küsimus: „Kuidas hoian ma liikmeid ja ko-
gudust?“ Eooduse waatlejale ilmutub ülema sea-
dusena alalhoiutung. Inimese keha teab end
kaitsema kahjulikkude mõjude wastu. Eoomade
instinkt näitab kätte parema tee hädaohust pää-
semiseks; iga puu püüab enda alalhoiu pärast
iga oma koore wigastust ära parandada nii hästi
kui võimalik. Ka waimulikul alal näitab püha
kiri mitmesuguste wäljenduste abil alalhoiu tar-
widust. „Pea kinni, mis sul on,“ on manitsus
ustawale kogudusele. Õnnistegija ise ütleb omas
ülempreesterlikus palwes: Keda ja mulle oled
andnud, neid olen ma hoidnud, ja edasi palub
ta oma Isa neid hoida. Ka apostel peab mu-
ret koguduse alalhoiu härast. Edasi pidi kaswa-

mist näha olema. Käteusaldatud talendid ei wõi
jääda samaks, sest kes nendega ei ole kasu saat-
nud, selle käest wõetakse weel seegi ära, mis tal
on. Paigalseis on tagasihine, ütleb üks wana-
sõna. Sellepärast on tarwilik, et hea hoolekande
läbi esile kutsuda liikmete kaswamist koguduses.
Wiljakus wõiks küll olla kõige tähtsam edu awal-
dustest. Meie teame, kuidas Õnnistegija wiljata
wiigipuud ära needis. Need read täidaks eduga
oma ülesande, kui hakatakse koguduses head hoo-
lekannet teostama, ja praktilisi nõuandeid selleks
peaks hinnatama ja omaks wõtma. Walrusus
ja ärahoidmine tööliste ja ametnikkude poolt, ise-
ärans koguduse wanema poolt, on nõuetaw, kui
meelitaw, kütkestaw, petlik ja orjastaw maailm
kogudusse hüilib. Kui tihti tahab wormilikkus ja
leigus, armastuseta kohtuwaim ja palju teisi
ilmalikke asju wõtta esimese koha südames ja
koguduses. Kui palju oleks wõidud ära hoida
ja parandada õigeajalise hoiatuslega, armastus-
rikka manitsuse, hea eeskuju läbi, iseärans töö-
liste ja wanema poolt. Enam isikliku südame-
ümberpöörämist ja andumist Kristusele ja tema
töö peaks saama kõikide läbieluts. „Pühitsege end,
kes te Sumala riistu kannate,“ on manitsushüüe
ühele maailmale waatawale kogudusele. Täielise
lahutamise järele on tarja hoidmine waimuliku
elu edendamiseks. Püha kiri juhib sellele mitme-
kordselt tähelepanu. „Hoidke tarja haljal rohu-
maal ja saatke jeda wärste wee juure.“ Isikliku
püha kirja uurimise ja palwe kõrwal peaks ko-
guduse liikmetele wõimaldatud olema korrapära-
selt käia koosolekul. Ilusad jumalateenistused,
waheldusrikkalt läbi wiidud, pidades kinni punkti-
päälsusest koosoleku alguses ja lõpus ja õigel
ajal roa pakkumises mõjuwad kaafakistuwalt,
elustawalt ja tugewdawalt. Hea hingamis-
päewakoolist osawõtt ja hästi õpitud õppetüki
läbiwõtmise saadab suurt õnnistust. Sellepärast
peawad õpetajad ja juhid omas tähtsas üles-
andes olema alati teadlikud. Ka misjoni-, noor-
soo-, palwe- ja weerandaasta-koosolekuid peab
korrapäraselt pidama koguduse kinnituseks. Wa-
heldusrikas programm, hästi plaanissetud töö
läbi üksikute juhtide poolt ühes abi otjimise-
ga ülalt, aitab palju kaasa liikmete rikkalikkus õnnis-
tuseks.

Töö koosolekuil peab saama tublisti toetatud
diakoniameti läbi. Kui jutlustaja, kui temale
aega jääb, läheb nõrkadele ja kõhklewatele liik-
metele järele, siis peab see töö kawakindlalt läbi
wiidama hea diakoniameti läbi. Kõiki diakoni
hoole jäetud liikmeid peaks korrapäraselt külas-
tatama. Truudusetuile, nõrkadele, kiusatutele
wõiks iseärans tähelepanu kinkida. Palju elu-
kogemusi, palju armastust ja kaastunnet aitawad
kaasa jeda tööd paremini läbi wiia. Kaskemad

juhused peatfid palwes ja nõupidamises läbi räägitama diakonide koosolekul. Protokolli kirjutamine ei pea ka tegemata jääma.

Koguduse wanemat wõi juhatajat toetab kolme, wite- wõi seitsmeliikmeline nõukogu. Wähemalt üks lord kuus asetleidnud kokkutulemisel peetakse nõu ja otsustatakse koguduse rahaliste asjade, liikmete wastuwõtmise ja wäljapanemise ning kõide asjade üle, mis Jumala riigi asjade edendamiseks kaasa aitawad. Iseäranis hõõrumised ja raskused liikmete seas peaks lahendamata ära kuulates läbitatsumisel mõlemate poolte seletusi. Nõukogu istungi kohta tuleb pidada aruannet.

Liikmete ühistöö koguduses on tarwilik koguduseelu alahoiuks. „Kes seisab, see roostetab,“ ütleb wanafõna. Seepärast on töötaw kogudus terve ja elaw. Kohaste õpetamiste, praktiliste nõuannete ja isikliku eestujuga läbi wõiwad töölised, wanemad ja misjoni ja noorte ühingu juhid mõjuda, et terve kogudus tööle hakab. Iseäranis suurnädala ja lõikustänu tööd peaks tähtsaks tegema. Peale kirjanduse lewitamise töö on weel lai tegewusala kristlikus armastustöös. Peaasjaks peaks jääma: saada kõiki rõõmsa meelega tööle.

Kes kannab siis koguduse kristliku hooletande teostamise wastutust? Tööline, kuna ta on kohustatud Jumala sõna alusel Israeli soo üle kui wahimees walwama. Hes. 3, 17. Apostel ütleb: „Pange iseendid ja kõide karja tähele.“ Apt. 20, 28. Edasi ta on kohustatud andma juhatusi ja õpetamisi, mis kuulub suurde wastutusse. 1. Kor. 3, 1, loeme: „Mu wennad, ärge saage mitte igamees õpetajaks, et teie teate, et meie suuremat nuhtlust peame saama.“ Need sõnad kuuluvad ka teatud mõttes wanematele ja ametnikkudele koguduses ja teatud mõddul isegi igale liikmele. Nii peaks õige wastutustunne põhjustama tööliisi, ametnikke ja liikmeid täieliseks andumiseks Issandale ja tema tööle, et nii osawats saada koguduse õiges kristlikus hooletandes.

H. Aberle.

Lugemine ja uurimine.

Lugemiseega rikastame oma teadmisi. Wahest aga wõisib lugeja raamatu lugemisel ära, sulgeb silmad ja lasseb raamatu kukkuda. Sealsamas ärkab siin üles, kuid ei mäleta loetust midagi.

Paljud kristlased loewad kawatindlalt piibli läbi. Iga päew loetakse mitmed peatükiid läbi, et nii liihikese aja jookkul piiblit läbistada. Kui nende armate lugejate käest mõni tund hiljem küsida, kui palju neile on meelde jäänud, siis muidugi wastatakse: „Selle ma olen ära unustanud.“ Paljas lugemine wõrdub metallplaadil libistamisele, aga

uurimine pehmele masfile kujude sisse lõikamisele, mis jätab keiwad jäljed.

Issand ei taha mitte ainult, et me piiblit loekime, waid me leiame piiblast kirjast korduwalt manitsusi — uurida.

„Aga need olid aujamad,“ ütleb kiri Peroc linna rahwa kohta. „kui need, kes Teshalonikas olid, sest nemad wõtsid sõna kõige hea meelega wastu ja ottsid iga päew kirja seest, kas see nõnda pidi olema.“ Apt. 17, 11.

Käskude ettelugemisest Neemia ajal ütleb piibel: „Sa nemad lugesid raamatu seest Jumala käsüõpetust selgeste ja seletasid seda ära, et nemad mõistfid, mis loeti.“ Neemia 8, 8.

Browet Taanielile ütleb ingel: „Aga sina, Taaniel, pane sõnad warjule ja pane raamat pitseriga kinni kuni aeg ottsa saab; siis wõtawad paljud neid läbi ajada ja tundmine läheb suureks“.

Uurimisel jääb loetu meele; see juuveneb meie mõttekäiku ja otsekui kirjutatult jääb meie mälestusse püsima: „Ma tahan oma käsüõpetuse nende sisse anda ja nende siidame peale seda kirjutada“. Ser. 31, 33. Loetu peab muutuma jääwaks, ja igapäewase usina piiblast kirjast uurimise ja ottsimise läbi teeme endale omajeks jumalikud mõtted, et me loetust ka aru saame.

„Kas ja mõistad, mis ja loed?“ Nõnda küsis Wilippus lord Mooramaa kuningamehelt kui ta oli Jumala sõna lugemas; ja aumehena awaldas tema, et ta loetust ei saa aru. „Kuidas ma wõin mõista, kui ükski mind ei juhata?“ Apt. 8, 30. 31.

On tarwis, et me piibli läbi uurime ja kui juurt tõiasja ottime. On parem peatuda kauem ühe peatüki lugemise juures, kui et me kiirustades piibli läbi wõtame ja sellest aru ei saa.

Kuidas on sinuga, armas lugeja? Kas ja kaebad ka meie halwa aja üle, kus loetut ei suuda enam meeles pidada? Hea nõuanne muu-seas oleks see: küisi ijeeneselt piiblit lugedes:

1. Kas ma saan loetut peast uuesti jutustada?

2. Kas on paralleel- wõi teisi kirjakohti, mis weel enam loetut walgustab.

3. Kas ma olen midagi lugenud Jumala, Seesuse Kristuse ja piiba Waimu kohta?

4. Mis olen ma lugenud enda jaoks ja enda kohta, inimese paha loomuse kohta ja waimuliku, uue loomuse kohta?

5. Kas ma siin leian kohuse, mis ma pean tänasest päewast täitma, manitsuse minu elu jaoks, palwe, mis ma pean ära kajutama?

6. Kas näitab see kirjakoht mulle midagi, mis ma peaks tegema oma Issanda wõi oma kaasinimeste jaoks?

7. Kas awaldub siin minu Snnistegija suur armastus, millega ta mind on armastanud ja mille läbi ma pean teisi armastama?

Kui endale niisuguseid küsimusi ette seada, siis see virgutab loetu uurimisel mõtteks; me võime meeles pidada ja tuletame hea meelega meelde sõnu: „Sunnis on see, kes loeb, ja need, kes kuulavad neid sõinatjeid prohvetikuulutamise sõnu ja peavad, mis sesse on kirjutatud, sest aeg on ligi.“ Ilm. 1, 3.

Fr. W. D.

Mida meie usume.

(Värg.)

11. Ristimine.

Meie usume piiblikult weeristimist, mis sünnib wee alla kastmisega. Ristimine toimetatakse ainult usklikudele, inimestele, kes on patule surunud ja tahavad elada Jumalale. Ristimine on uskliku hinge sisseminekuvärraw Jumala kogudusse. On olemas ainult üks õige ristimine nagu on üks õige Jumal. „Üks Issand, üks usk, üks ristimine.“ Ev. 4, 5. Ristimise käsu andis Snnis-tegija selgelt ja arusaadavalt: „Minge ja tehke jängriks kõik rahwas, neid ristides Issa ja Poja ja püha Waimu nimel, ja neid õpetades pidama kõik, mis mina teile olen käskinud.“ Mat. 28, 19, 20; Mark. 16, 15, 16. Pandagu tähele järjekorda: Minge, õpetage, ristige. Minult neid, keda on õpetatud sõnas ja tões, peab ristitama. Rinnalapsed ei saa õpetusest aru.

Apstlid wõtsid ristimist ühes õige meeleanandamisega: „Parandage meelt ja igati teie seast lasku ennast ristida.“ Apt. 2, 38. Sellele järgneb siis usk: „Kui sa usud kõigest südamest, siis võib see sündida. Aga tema kostis ja ütles: Mina usun, et Jeesus Kristus on Jumala Poeg. Sa tema käskis tõlla sinni pidada ja nemad astusid mõlemad maha wette, niihästi Wilippus kui kuningamees, ja tema ristis teda.“ Apt. 8, 37, 38. Mõlemad olid wees olnud, mõlemad astusid weest välja. Meie usume ristimist wees; mõlemad, ristija ja ristitaw peavad wette astuma.

Ristimine on mälestus Jeesuse Kristuse surmast ja ülestõusmisest. „Eks teie tea, et meie, mitu meid Kristuse Jeesuse sisse on ristatud, tema surma sisse oleme ristitud? Siis oleme meie temaga maha maetud ristimise läbi surma sisse, et otsegu Kristus on üles äratatud surmusest Issa au läbi, meie ka nõnda peame uues elus käima.“ Rom. 6, 3, 4. Ristitaw on end maailmast lahti wõlnud. Tema meel ja mõtlemine on ülewale pöördud. „Mõelge nende asjade peale, mis ülewale on, ei mitte nende peale, mis maa peal on. Sest teie olete surunud ja teie elu on warjule pandud Kristusega Jumala sees.“ Kol. 3, 2, 3. Maailm on tema juhtes oma meeldiwuse kaotanud, kristlane on temale selja pööranud. Tema kittle-

mine seisab ainult kitlemises Jeesuse ristist: „Argu sündigu seda minust, et ma peaksin kitlema muust asjast, kui aga meie Issanda, Jeesuse Kristuse ristist, kelle läbi maailm mulle on risti loõdud ja mina maailmale.“ Gal. 6, 14.

Jumala käst.

Meie usume, et Jumala kümme käsku nagu Jumal nad andnud, on makswad igal ajal, ja nad on antud jelleks, et inimene nende waral oma pattu tunneks. „Seepärast et käsu tegudest ükski liha ei mõisteta tema ees õigeks; sest käsu läbi tuleb patu tundmine.“ Rom. 3, 20. Edasi see on ka weel kui peegel, sest tuntakse ära oma langenud seisukord Jumala ees. „Aga kes wabaduse täie käsu sisse kummardades waatab ja jelle juure jääb, jeesinane ei ole mitte unustaw kuulja waid teo tegija, jeesinane on wast õnnis omas tegemises.“ Jak. 1, 25. Käst on ka weel mõõdupuuks, mille järele meie peame elma. „Aga pattu ei tundnud mina muudu mitte kui käsu läbi; sest ma ei teadnud kurja himu patu olemat kui käst ei oleks wõlnud: Sina ei pea mitte himustama.“ Rom. 7, 7. Meie usume, et kõik kümme käsku on ühtlase maksuwusega ja pühadusega. „Sest kes kõik käsuõpetust peab ja ühe käsu sõna wastu eksiw, see on kõigist süüaluseks saanud.“ Jak. 2, 10. Issa käst on tihedas ühenduses teisega, nad on ketti sarnased; kui üks liili katti lähleb, siis on kett katti. „Sest kes on ütelnud: Sina ei pea mitte abielu ära rikkuma, see on ka ütelnud: Sina ei pea mitte tapma. Kui sa näiid ei riku abielu, aga sa tapad, siis oled sa käsu üleastujaks saanud.“ Jak. 2, 11. Kohtus on käst aluseks, mille põhjal kõik järele kaalutakse. „Nõnda rääkige ja nõnda tehke, otsekui need, kelle peale wabaduse käsu läbi peab kohut mõistetama.“ Jak. 2, 12. Jumala sõnas wõeldakse meile, et kõik inimesed peavad Jumala käske pidama: „Kuulge kõik, mis jellesinatje sõna otjus on: Karda Jumalat ja pea tema käskusid, sest see on iga inimese kohus. Sest Jumal wiib kõik, mis tehtud, kohu ette, ja kõik, mis jalaja, olgu see hea või kuri.“ Roguja 12, 13, 14.

Meie usume, et Kristus ei ole tulnud Jumala käsku kaotama; palju enam ta on oma elu ja surmaga tõendanud, et see igawesti jääb. Kui oleks see võimalus olnud, et käsku oleks wõidud ära kaotada, siis ei oleks olnud Kristusel tarwis surra. Sellepärast ütleb tema: „Aga kergem on, et taewas ja maa hukka lähewad, kui et üks täheline käsuõpetusest peaks kaduma.“ Luk. 16, 17. „Sest mina ütlen teile tõesti: Kuni taewas ja maa hukka lähleb, ei lähe mitte hukka käsu, mis kõige wähem firi ehk täheline on, jenni kui kõik sünnib.“ Mat. 5, 18. Jeesus on oma elu ja oma õpetusega näidanud, et ta on käsu teinud juureks

ja aulijeks. Ta on näidanud, kui sügavad on selle mõtted. „Sehoomal on neist hea meel oma õiguse pärast; sest teeb ta käsuõpetuse juureks ja aulijeks.“ Jes. 42, 21. Uju läbi Jeesuse Kristuse jisse saab käsi kirjutatud usklikule südamesse ja meele. Kristus ajetas niisugused hinged seisukorda, et tema ja Isa käske pidada. Ilma Kristusetä on võimatu asi, teha Jumala tahtmist. „Ma tahan oma käsud nende meele jisse anda ja neid nende südamesse kirjutada.“ Ebr. 8, 10. „Mina arendan kõik Kristuse läbi, kes mind wägawaks teeb.“ Wil. 4, 13. „Minuta ei wõi teie ühtegi teha.“ Joh. 15, 5. „Kas meie siis käsu tähtjaks teeme usu läbi? Ei mitte, waid meie finnitame käsku.“ Rom. 3, 31. Kui Ennistegija jälle tagasi tuleb, siis on Jumala lapsed maa peal, kellest ta wõib öelda: „Siin on pühade kannatus: siin on need, kes Jumala käsuõnu ja Jeesuse usku peawad.“ Ilm. 14, 12. Meie usume, et usklikule ei osutu raskeks, pidada oma Jumala käske. Armastus Jumala wastu on teda sellesse seisukorda asetanud. „Sest see on Jumala armastus, et meie tema käsuõnu peame, ja tema käsuõnad ei ole mitte rasked.“ 1. Joh. 5, 3. Jumala lapsi tuntakse sellest ära, et nad tema käske peawad. 1. Joh. 5, 2. Ja nii usume meie, et Jumala riiki jaamine võimaldatakse kõigile neile, kes on Jumala käske pidanud siin Jeesuse järel käies. „Endjad on need, kes tema käsuõnade järele teewad, et neil wõiks meelewõid olla elupuust süüa ja nemad wõiksid wärawaist linna jisse minna.“ Ilm. 22, 14.

(Järgneb.)

Teelolewaks hooajaks.

Algamas on jügis pikkade õhtutega, algamas uus tegewushooaeg nii noorte-osalondades kui ka laulukoorides. Sga noorjoo osakonna kui ka koorijuhth katjub üles seada uue tegewuskawa eeliseiswatahwise hooaja kohta. Noorjoo osakondadel ongi juba esimene wõimalus omi jõude tööle rakendada: algamas on loikustänutöö. Käesolew kirjutis tahab aga eriti waatluje alla wõtta kooridesse puutuwaid küsimusi!

Wiimajel ajal on märgata, et lauljaskond laulude ettekandmisesse wäga ükskõikjelt suhtub ning laulud seetõttu ettekandmisel palju kaotawad. Laule muristatakse maha ega panda tähele nende kunstilist külge. Esimejeks põhjuseks on siin asjaolu, et juurem osa kruiseid ja ka kogudusi juhita peawad läbi ajama ning ijesewiswalt iialgi jeda fätte ei jaa, mis wähegi teadwa juhiga oleks jaawutatud. Teine, mitte wähem põhjus on liig jagedane esinemine lauludega, kus korratu ettekandmisega ja laulude liig jagedase kordamisega ükskõikjus, tüüpi-

mine esile kerfib. Mis mõju jätab see aga kuula-jaskonnale kui lauljad ije ükskõikjete nägudega ja hooletu ettekandmisega esinewad? Laul peaks olema wärskendamiseks ja elustamiseks! Laul, milline tuleb südamest läheb ka südamesse! Seepärast olgu iga laulja näost ja olekust näha, et ta laulule, mida ta ette kannab ka jeesmiselt, kaaja elab ja tunneb, siis saab jarnane laul ka tagajärgi näitama! Siin on laulkoori juhtidel eeliseiswata tege-wushooaja kawa arutamisel kindlaks määrata lau-lude ettekandmise ülemmäär nädala kohta. Doo-mulitult on see waid maksew juuremate koguduste kooride kohta (Tallinn, Tartu ja Narwa). On olnud juhtumeid, kus koor kuus ja ijege seitse korda nädalas on pidanud esinema, igakord kahe ehk kol-me lauluga, mis teeb 12—15 laulu nädala kohta. Kuna repertuaar kõigis eelnimetatud kogudustes waid 150—180 laulu ümber kõigub ning neidki kõiki ei jaa alati ette kanda, siis jääb neid umbes 100—130 järele. Talwe jookjul saab aga wae-walt 10 uut laulu õppida. Nii jaame äärmisel juhusel 140 laulu, milline arw umbes künneks nädalaks jätteks. Kuna aga talwine hooaeg wähe-malt 6—7 kuud kestab, siis on selge, et mõnda laulu neli ja enam korda saab korratud. Kuulajas-konnale on juba küütauw liig jagedane laulude kor-damine, mis siis weel lauljast enestest lõnelda!

Waadtes kõiki neid põhjusi joowitaksin, laulu ja muusika ilu ja kunstilist külge tähele pannes, lauljaid wähem koormata liig jagedase esinemisega ning ülemmäärana wõtta neli korda nädalas laul-da. Mäit.: reedel, hing. p. hommikul, pühapäewal ja ühel nädalapäewal nädala jees. Graforralijelt wõib ju ka oma ülemmäärta muuta, mis igal ühel selge peaks olema. Eelnimetatud mõtteid olen jaba mitmete käest kuulnud. Ka meie liidu eestseisja on neid kord awaldanud.

Pole ju sugugi tarwilik, et igaks ettekandmise ajaks kaks ehk kolm laulu walitakse. Teinekord täidab iiks laul weel enam oma otstarwet. Kõik jäägu juhtide eneste ehk kooride poolt walitatawa kolmeliikmelise komisjoni otjustada. Komisjon olgu walitud ijkuteest, kes on kompetentsed omal alal, et mitte kits kärneriks ei jatuks! Wähem laulda kuid jelle eest kunstilist külge enam rõhutada. Sgal pool meie ümbruses näeme koore arenemas, täie-nemas, oma tasapinda tõsta püüdes niipalju, kui jee wõimalik on. Meie kooride kohta jeda aga öelda ei jaa, mis wäga kahju on. Pühakiri ütleb: „... ja teie peate olema pea, aga mitte jaba!“ See lause on ka laulukooride kohta maksew, seepärast püüa-me teha Jumala abiga, mis meie wõimuses, et weel palju hääd tööd teeksime oma kaasinimeste hääks.

Paides, augustikuul.

W. Johanson.

Üleskutse meie noortele.

„Ma olen teile kirjutanud, nooredmehed, jest et teie wägewad olete ja Sumala sõna teie sisse jääb, ja et teie tigeada olete ära mõitnud.“

Kokku tulles dimisjoni nõupidamisele ja tähele pannes juurt hädasohtu, mis meid varitseb, eriti arstlike küsimusi meie elu õnneostawate hirmsate tõsiasjade kohta, millesse saatan on effitanud paljuid töötusrikkaid elusid, tunneme, et peame pöörama meie noorte poole tõsise ja heatahtliku üleskutsega. Palume sind, et ja mõtleksid ise tõsijelt oma ülesandele niisugusel tähendusrikkal ajal nagu meil praegu läes. Kirjutusetund, laiaulatusline ja jurmanaw, on saabunud.

Pahad leiutised on hingede waenlasele abiks ning aitawad moodsat elu mässida tema hiigla võrku. Aualikkudes kohtades, waatelaudadel, waateakendel ja populaarsetes ajakirjades on awaldatud filmale mitmesugused ärritused ja meelitused eba-puhastele ihadele. Raamatud ja ajakirjad kubi-sewad jekuaal-kirjutustest. Raadio on walmis, et wiia wast igasse kodusse teatrite ja muusikasaalide meelitawat kirjutust. Riitemood häwitab lihtsust ja tagasihoidlikkust. Oma juhatus ja jeltskond on kaotanud oma mõju ning jeda pilgatakse. Sõegi teadus on walmis õpetama mehi ja naisi oma ihu wastu patustama. Süüitus ja neitsilik puhtus on saatana alalised pealetormamise eesmärgid.

Kus seisate teie, armsad noored, selles maailmas, mis on saatanliku tegevuse läbi nii koledesti rikutud? Kas hoiate uju ja palwe läbi jiidame puhta ja oma tahte tugewa? Wõi olete aetud patumudasse, kus on nii paljud alla wajunud kehali-jelt, waimli-jelt ja moorali-jelt?

Pöörame tõsise palwega sinu poole ja palume et ja elaksid rikkumata elu ning seisaksid puhtuse poolel, mitte ainult ise oma pärast, waid ka teiste pärast, kes wõib-olla on nooremad ja nõrgemad kui sina — ehj sinu oma õde wõi wend — kellele sina wõid jaada truuks sõbraks, tõelikuks abimeheks. Me wajame sind täielikult, sinu nõrgestamata jõudu elawa adventkuulutuse edasiwiimijeks maailmale, mis teeb tema wastuwõtja puhtaks samuti „nagu tema ise puhas on“.

Ustu otjastawalt Jeesuse Kristuse lipu alla; ühenda end oma kaasmisjoniwabatahtlikkudega tu-gewas ennastjalgawas piüides noorte wabastami-jeks jellel rikutud ajal. Poisid ja tüdrukud sinu ümber müüwad end kirjusele orjadeks. Päästa neid. Meie kui wanemad waatame sinule ning piüitame sinu noort jõudu juhtida ühendusse meie piüitatega — wiia ewangeliumit kõigele maailmale. Me palume sind olla Jeesuse seesolewa ligioleku

abil hukkujate wõitja, julge, wahwa ja usin nagu Tema tõeline wõitleja, et wõitjine siis sinuga ühes-koos rõõmustada ühes Issandas, ühes töös ja ühes wõidus.

Me palume, et Sumal teid kõiki õnnistaks ja et jaawutaksite kõrge seisukoha töes, mida omame, et jeda wiia kõigele maailmale meie ülesande kohajelt.

Loodame, et loete tihti ja sinu wenenud mõttega proshüüri, mis on kirjutatud „meie noortele“ ning kannab pealkirja „Kristlase elu eesmärk“. (On olemas inglise keeles). Palume teid kõiki tõsijelt murida meie raamatutes sijalduwat õpetust, et teie kellegi juures ei leiaks kõige wähemgi kahtlus aset, kui olete ümbritsetud waenlase kunstirohketest ja maskeeritud kirjutustest, waid teaksite omale seisukoha wõta kui üks meie armastatud kaaswõitlejaid ja misjoni-wabatahtlikke.

Teadmiseks perenaistele.

Taimewõitehas „Kokk“ walmistab erilist, puhajt taimewõid, ilma kahtlaste lisandusteta „Adwentis-tide Stella“ nime all, hinnaga 35 senti 400 grammi. Pähkliõli maksab 80 senti kilo ja soojauba õli 75 senti kilo. Õli wõib osta lahtijelt kui ka 2-, 4- ja 8-kilolistes plekkides. Kuigi müüd wõi on odaw, hindawad paljud taimewõid ja õlised nende koos-seisu ja tululikkuse pärast toitumise walmistamisel. Kuna „Adw. Stella“ walmistatakse meie joowil puhta taimewõid jerdina, siis wõime jeda joowi-tada kõigile. Peale pealao — Tallinn, S. Pärnu mnt. 92 — on „Kokk“ esindused ja müügilohad pea kõigis linnades ja alewites, kus wõib kaupa tellida.

Wanemad ja noorfugu!

Pööran täna teie poole palwega, mitte uskuda igat juttu, mis kuuldawasti meie kooli kohta lwi-tatakse. Nii mõnigi awaldab mõtteid, mis ei wasta tõele ja teised kordawad põhjujeta oletusi.

Meie misjonikool Suschenhofis algab käesole-wal asatal samuti oma tegevust, kui endistelgi aas-tatel. Meie ei mõtle mitte kooli koondada ega nõr-gendada, waid tahame jeda teha tugewantaks ja kajulikumaks.

Meie wajame siin unioonis ja mujal weel palju tööliji ja koi, kes tunnawad jellekohast tungi oma jiidames, on koolis tere-tulnud.

Palun, pöörake kõikide koolisje puutuwatete küsi-mustega wend Robert Ripur'i poole Riiga.

Adress: Riga, Postfach 440.

Kõigile Sumala õnnistust joowides.

Teie wend

L. L. Babienko.

Wäljaandja: S. P. Adw. K. Gesti Siit. Tellimised kui ka rahajaadetised saata Mary Saks'ale. Merepuiestee nr. 14-a, Tallinnas.

Wastutaw toimetaja: M. Bärengrub, Merepuiestee nr. 14-a, Tallinnas. Abitoimetaja: E. Mägi.